

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

7. číslo/květen 1999

cena: 2,- Kč

Krátké zpravodajství ze školy

Dne 19. dubna studenti třineckého gymnázia shlédli v kulturním domě TRISIA a. s. představení „Gazdina roba“, které zahrálo těšínské divadlo.

Dne 20. dubna maturanti psali ve vybraných třídách maturitní písemky.

Dne 22. dubna proběhly oslavy Dne Země. Pro 1. ročníky podobou sestavování hada z plastických láhví na náměstí T.G.M. Pro ostatní ročníky oslava proběhla v aule formou internetové konference, kde se studenti také seznámili s prací v projektu Globe na naší škole. Přímá internetová konference probíhala od 13:00 našeho času.

Dne 24. - 25. dubna se studenti zapojení do projektu Globe jeli podívat na festival Den Země 1999 do Prahy, který probíhal v Prokopském údolí.

Dne 28. dubna proběhla v aule třineckého gymnázia soutěž základních škol ve zpěvu.

V dubnu bylo na třineckém gymnáziu hlášeno několik krádeží. Věci byly ukradeny přímo z kabinetu profesorů, nebo z tříd. Dávejte si pozor, protože po škole chodí zloděj.

Každý člověk je jiný, všichni jsme různí. Tento měsíc bylo zjištěno, že se po škole pohybuje „sadistický fytofyl“. Jeden ze studentů třineckého gymnázia otrhává nebo dokonce přesazuje, ale už nezasazuje pelargonie. Nejčastěji se to děje před učebnou biologie. To jsou dnes lidé, nemyslíte?

Kamil Mrázek

Václav Štývar dostal ocenění od ministra

Jako každý i tento rok ministr školství (nynější Eduard Zeman) uděloval ocenění (medaile) lidem, kteří si to zaslouží svou výjimečnou, dlouholetou a viditelnou prací s mladými i dospělými lidmi nejen ve školství. Mezi 24 ohodnocenými se objevil i náš pan profesor, hudebník Václav Štývar, kterého navrhlo město Třinec za svou dlouholetou (více než 35 let) práci nejenom v domě dětí a mládeže v Třinci, ale i ve Frýdku Místku a na naší škole. Cenu si zasloužil také za jiné úspěšné a dlouholeté aktivity. Nejenom svou nepřetržitou prací přímo se studenty a mladými lidmi, ale i díky úspěchům a prvním místům svých souborů, které sám založil.

Václav Štývar také vytváří a mění lidové písničky, bývá v porotách hudebních soutěží, a

tak bychom mohli pokračovat donekonečna. Náš profesor je už držitelem několika ocenění z oblasti hudby (např.: celostátní cena Františka Lísky pro dirigenty dětských sborů). Na všechny medaile a ceny je hrdý, ale říká, že pokud by někdo pracoval jen pro nějaké medaile, pak je jeho práce k ničemu. Není důležité dostat nějaké ocenění, ale udělat všechno proto, aby tato práce byla užitečná.

Do budoucna, chce Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy klást důraz na ocenění za přímou práci s mladými, ale i s dospělými lidmi a doufá, že tak pomůže rozvoji záslužné činnosti. Nejenom jak se říká: „školní osnovy a učít se, učít se“.

KM

v příštím čísle:

Exklusivní rozhovory Zdeněk Izer a Michal David, fotografie, přání jen pro studenty třineckého gymnázia.

Přijímací zkoušky byly tvrdé

Dne 19. dubna 1999 proběhly přijímací zkoušky k čtyřletému a šestiletému studiu na naší škole. Počet zájemců o studium na třineckém gymnáziu byl nevídaně obrovský, a tak měli šanci opravdu jen ti nejlepší.

Na čtyřleté studium se hlásilo 50 žáků, z toho po prvním kole přijímacích zkoušek hned přijali 25 žáků. Druhý termín odvolací zkoušek bude 13. května, po kterém se přijme ke studiu přibližně dalších šest studentů. K šestiletému studiu bylo přihlášených 143 žáci. K přijímacím zkouškám jich přišlo 139. Písemkami prošlo 90 studentů a možná ještě tři budou mít šanci.

Kritéria pro zvládnutí zkoušek a následného přijetí na školu

byly tyto: Žádná pětka z písemky. Pokud někdo napsal písemku z českého jazyka nebo matematiky na pět, už se nepřihlíželo na nic a automaticky byl nepřijat. Nezáleželo ani na tom, jak se učil na základní škole. (Mohl mít klidně samé jedničky a nebyl přijat.)

Dalším kritériem byly body, které žáci dostali podle toho, jak se učili na základní škole nebo jak napsali danou písemku přímo osudného dne.

Doufám, že ti, co zkoušky udělali jsou rádi a ostatní nebudou „skákat z mostu“. Přijímací zkoušky a kritéria byly tvrdé, protože počet přihlášených žáků byl velmi vysoký a nevídaný.

KM

Prostor se účastnil výstavy ve Frýdku-Místku

Dne 12. dubna 1999 se konal ve Frýdku-Místku na druhé základní škole první ročník výstavy školních časopisů z celého okresu. Na tuto výstavu jsme se vydali s našimi slovenskými přáteli ze střední školy z Čadce, s kterou naše škola navázala družbu, a kde vychází školní časopis Gong.

Výstava probíhala od 9:30 v prostorách školy. Program byl zahájen úvodním slovem ředitele, pak následovalo vystoupení souboru Ostravička. Poté se na řadu dostala diskuse s třemi novináři z Moravskoslezského dne a Ozvěň. Po půlhodinové diskusi formou otázky na papírcích a odpovědi novinářů se konečně přistoupilo k samotné výstavě a hodnocení časopisů. Na výstavě podle pořadatelů bylo 200 časopisů ze 130 škol, ale skutečnost byla jiná. Výstavy se zúčastnilo zhruba 50 škol a z toho 5 škol bylo středních. Výstava byla spíše určena žákům základních škol a podle toho to i vypadalo, takže jsme neměli velkou šanci vyhrát. Novináři zhodnotili tři nejlepší a vyhráli hlavně časopisy přímo z Frýdku-Místku, což bylo velmi zajímavé.

Ve 12:00 výstava skončila. My se rozloučili s přáteli ze Slovenska a odjeli zpět do školy.

Tato výstava se má konat každý rok a budu rád, když příště počet časopisů ze středních škol vzroste, protože nebylo co srovnávat, a podle mě náš Prostor byl stejně nejlepší. Časopisy základních škol byly přiměřené věku redaktorů, a tak chyběla větší profesionalita. Díky této výstavě jsem zjistil, že Prostor je asi jediný bez cenzury.

KM

Jsou kluci největší „chybou“ některých holek?

V březnovém čísle jeden nejmenovaný kluk napsal, že největší „chybou“ některých holek jsou jejich kluci. A že kluci, kteří zrovna „chybami“ nejsou, se často trápí právě pro ty holky, které už nějakou „chybu“ mají. Ale můžu vás ujistit, že se netrápí jen oni, ale často, a někdy možná i víc, se trápí „chyby“ se svými holkami.

Teď nemyslím kvůli tomu, že by jim to spolu neklapalo, ale třeba proto, že nemohou být spolu, ačkoli se milují, jsou od sebe velmi daleko, odkázáni jen na vzájemné dopisy a telefonáty. Tyto holky a jejich „chyby“ jsou proto také často velmi smutné a pláčou. Protože je-li láska vzájemná, ale nemůžete mít svůj protějšek na blízku, je to skoro totéž, jako je-li člověk zamilován nešťastně. Jediným rozdílem je vědomí, že tam někde, několik stovek kilometrů daleko, je někdo, kdo na vás myslí, komu

na vás záleží a koho milujete. A také to, že lásky, které z jakýchkoli důvodů není přáno, si pak mnohem více vážíte, stejně jako pak chvílek strávených spolu. Protože všechno zlé jednou skončí a pak už záleží jen na těch dvou.

Takže kluci, kteří „chybami“ nejste, myslíte na to, že i „chyby“ se mohou trápit, ačkoli mají to, po čem vy marně toužíte.

Rozhovor po telefonu:

„Miláčku, jsem moc smutná, víš.“

„Proč?“

„Protože mi scházíš.“

„A moc?“

„Hrozně moc.“

„Co budeš dělat?“

„Chtěla bych křičet o pomoc.“

„A myslíš, že to pomůže?“

„Ne, ale uleví to mému srdci,

které je stejně jako Tvoje

KRVÁČEJÍCÍ.“

Sunny

To, co už vím

Kdosi kdysi řekl větu: „Láska je nekonečný cíl světových dějin nebo vesmíru“. Někdo jiný lásku definoval jako něco, čemu se po svatbě říká omyl. Ne, nedovoluji si tvrdit, kdo měl pravdu. Snad každý trochu, ale o to přece vůbec nejde. V životě jde totiž o mnohem víc, než jen o to, kdo vymyslí lepší a výstižnější větu. Já sice nejsem na tomhle světě dost dlouho, na to vědět, jak to tu vlastně chodí, ale co vám přesně je – co znamená zamilovat se.

Není to pouze výsadou dospělých. Naopak, počítá se láska v každém věku, protože pokud je člověk zamilovaný, má každý jednotlivý den ohromnou cenu. A každý den má přece za něco stát, ať už za pouhý pohled či úsměv toho druhého.

Víte, vlastně mít někoho, na koho se můžete těšit a po kom se vám stýská znamená samo o sobě velmi mnoho, i když s ním zrovna nechodíváte ruku v ruce ulicí.

Prostě jste vždycky nějak opodál, ale i přesto vděčíte za každou chvíli v blízkosti člověka, který aniž by to věděl, vám dává důvod, proč zrovna na tento čas nikdy nezapomenete.

Třeba se to nikdy nedoví. Ovšem pokud je něco, co byste tomu druhému chtěli opravdu říct, potom to udělejte. Jednou byste mohli litovat, že jste se k tomu nikdy neodvážili. Nic totiž netrvá věčně a my všichni potřebujeme právě teď pro někoho žít a s někým být, i když to někdy takhle nejde.

Je to zvláštní, ale od té doby, co jsem na této škole vím, že svět nestojí jenom na známkách. Došlo mi ale pár věcí, na kterých opravdu záleží. Jednou z nich je – nepropásnout čas.

Forever Young

Muž vypravuje, co ví, žena to, čím by se zalíbila.

Rousseau

Muž a žena - jak by si ti dva mohli rozumět? Vždyť oba chtějí něco úplně jiného: muž ženu a žena muže.

Anketa - téma láska

Celkem 94 studenti (46 kluků a 48 holek) jsme se zeptali na sedm otázek týkajících se lásky. A tady máte jejich odpovědi:

1. Máš rád(a) romantické filmy?

kluci: ano (8), ne (35), některé (3)

holky: ano (30), ne (13), některé(5)

2. Jaký je tvůj herecký idol?

kluci: C. Schiffer, J. Roberts, I. Janžurová, M. Lewinská, H. Ford, B. Willis, T. Hanks, A. Schwarzenegger,...

holky: B. Pitt, B. Willis, L. Dicaprio, Z. Svěrák, M. Dejar, P. Brossman, Horníček,...

3. Byl(a) bys schopný(á) obětovat život pro svou lásku?

kluci: ano (18), ne (22), nevím (6)

holky: ano(20), ne (19), nevím (9)

4. Věříš na lásku na první pohled?

kluci: ano (24), ne (22)

holky: ano (33), ne (12), nevím (3)

5. Budeš se v květnu více snažit v navázání kontaktů než jindy?

kluci: ano (14), ne (32)

holky: ano (4), ne (44)

6. Dodrůžeš tradici, že na prvního máje se mají lidé políbit?

kluci: ano (11), ne (35)

holky: ano (19), ne (28), někdy (1)

7. Definuj stručně, co je to láska?

kluci:

vztah 2 lidí, nevysvětlitelný stav, to, pro co žiju, lidský osud, pocit zvedajícího žaludku, soulož, jídlo, to, co přijde a odejde, když to nečekáme, když se lidi mají rádi, anglicky love, pěkný pocit...

holky:

nedefinovatelné, symbol srdce, dočasné ochromení vlastních smyslů, když se mají dva lidi rádi, když se dva nedívají jenom na sebe, ale i společným směrem, dělat blbosti, pobláznění mysli(nepřičetnost), sladká realita, hra pro všechny, epizoda života, nepopsatelné okamžiky...

Banditos, Fantomas, JŠ, Forever Young

Milí kluci,

protože se v březnovém čísle, který měl být o klucích a holkách, psalo především o nás dívkách, chtěla jsem něco napsat také pro vás, aby vám nebylo líto, že se všechno točí jen kolem nás holek.

Nejdřív bych vás chtěla ale pochválit, že jste to o nás napsali moc pěkně a musím uznat, že jste nás vystihli docela přesně. Teď je řada na nás.

Asi by vás také zajímalo, čeho si my holky na vás nejdříve všimáme. Pokud tedy nepatříme mezi Esmeraldy, bohužel se nejdřív koukneme na to, jak vypadáte. Nejdřív je to obličej, oči a pak vhléd jako celek. (Vidíme-li vás z dálky, je to obráceně.) Nevěřím tomu, že si někdo může nejdříve všimnout rukou. No, co když je má ten kluk právě v kapsách, nebo má rukavice? Ale i když je má venku, přiznejme si to, ze všeho nejdřív jdeme po obličejí. (Pozdější kontrola rukou ovšem také není na škodu, prozradí, jak jste na tom pánové s hygienou...) Díváme se tedy na obličej, ale nejde ani tak o to, jak vypadá, je-li hezký nebo ne, ale o to, co z něj vyzařuje – je-li nám již od pohledu sympatický, nebo ne. Mnohem sympatičtější na nás určitě

působí usměvavý, ačkoli vzhledově třeba průměrný, kluk, než nějaký namyšlený manekýn. Někteří kluci mohou být zase sympatičtí jen do té doby, než promluví.

Zevnějšky už raději dále rozebírat nebudu, protože sami nejlépe víte, jací jste, a co právě z vás vyzařuje. Vy kluci totiž samozřejmě nejste jen obličej a tělo, ale máte i duši. A to někdy moc krásnou a citlivou. Poslední dobou zjišťuji, že v některých případech jste mnohem citlivější než holky, někdy se trápíte a dokonce i pláčete víc než my. Tím nechci říct, že jste bábovky, to vůbec ne, jen některé věci prožíváte mnohem silněji. A protože jsme většinou příčinou vašeho trápení my holky, je pak zase na nás, abychom vás utěšily a daly do pořádku. Ale děláme to pak rády a s láskou, protože my holky už jsme takové a potřebujeme se o někoho starat.

No nevím kluci, co bychom si bez vás počaly (Napadá mě jen jeden vtíp – že bychom si ochočily jiná zvířátka, ale to je moc drsné, radši zůstaneme u vás.). Ačkoli nám někdy pěkně pijete krev a drásáte nervy, máme vás rády.

Za holky, které mají stejný

názor

Sunny

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Do rukou se vám dostává už sedmé číslo časopisu třineckého gymnázia.

Tento měsíc se stalo opravdu hodně a málem na všechny informace prostor v Prostoru nebyl, ale nakonec jsme všechno zvládli.

Apríl časopis zdárně přežil a ohlas minulého čísla byl vskutku nevídaný. Znova bych chtěl požádat, ať vřazujete do schránky časopisu své nápady, příspěvky a informace o tom, jak se vám právě vyšlé číslo Prostoru líbí. Jsem rád, že čím dál víc studentů se zapojuje do psaní článků, básní, povídek a názorů pro náš časopis, protože časopis je tu pro vás, a díky například vašim názorům týkající se této školy zná mnoho lidí problémy, které se pak mohou řešit. Naopak můžete psát i o tom, co vás potěšilo a z čeho máte radost.

Hlavní téma tohoto čísla je láska a všechno kolem. Dočtete se zde názory na lásku a mužské pohlaví. Samozřejmě nechybí ani anketa. Tímto bych chtěl všem odpovídajícím studentům poděkovat k jejich odpovědím na anketní otázky. Pomohli nám opět vytvořit přehled názorů našich studentů. Myslím, že otázky byly „složitě“ a všem odpovídajícím patří zasloužený dík.

Věřím, že se vám toto číslo líbí a budete do časopisu pořád i víc psát příspěvky, protože dáváme prostor všemu a všem.

Kamil Mrázek (KM)

Anketa o ceny

Tento měsíc jsme pro čtenáře připravili anketu týkající se tohoto časopisu.

Na papír minimálně velikosti A5 napište na okraj vaše jméno a třídu, na zbytek papíru číslo otázky a vaši odpověď. Po zodpovězení všech otázek vhoďte tento papír do schránky časopisu Prostor. Nejpozději však do 21. května 1999. Pokud všechno toto učiníte, budete zařazeni do slosování o ceny: 1. cena: 40 Kč, 2. cena: 25 Kč, 3. cena 10 Kč.

Všechny vhozené papíry s touto anketou, jménem a třídou do schránky časopisu Prostor (před dějepisnou učebnou) budou zařazeny do slosování a výherci obdrží zmiňované ceny.

Doufám, že se zapojí do této ankety, co nejvíce studentů abychom věděli, jak je na tom časopis u vás, jaké soutěže máme vytvářet...

1. Líbí se vám květnové číslo? Napište klady a zápory tohoto čísla?
2. Které číslo Prostoru bylo podle vás nejlepší a v čem?
3. Co byste změnili na vzhledu časopisu?

4. Které z těchto hlavních témat čtete nejvíce (napište pořadí)?
zpravodajství, kultura, názory, rozhovory se zajímavými lidmi, zábava, poezie, sport

Připravujeme soutěž Miss třinecké gymnázium:

5. Byl by z vaší strany o tuto soutěž zájem (z pohledu diváka)?

6. Přihlásila by se některá dívka z vaší třídy dobrovolně?

7. Které soutěže, akce byste chtěli mít na této škole (např.: Miss třinecké gymnázium...)?

8. Kolik stránek by měl mít časopis Prostor, a jak často by měl vycházet?

9. Které z článků z jakéhokoliv čísla se vám líbili nejvíce?

10. Které z těchto pravidelných rubrik v tomto čísle se vám nejvíce líbí (napište pořadí)?

Vědomosti profesorů, Z dokumentů Z.I.A. aneb přísně tajné, výroky slavných, rozhovor s profesorem, přehled sportovních akcí

11. Co byste přidali do tohoto časopisu? Co vám zde schází?

12. Navrhněte pět nových témat na které bychom mohli vytvořit anketu?

13. Myslíte si, že časopis se líbí všem profesorům? Pokud ne, proč si myslíte, že se některým nelíbí?

14. Zamlouvá se vám grafická úprava a články v Prostoru? Shrňte celkově kvalitu tohoto časopisu.

KM

Bezplatná inzerce

! POZOR !

Od září (1999) do června (2000) se bude konat řídičský kurz. Podmínkou je dovršení 17 let v době zkoušek, které se konají téměř každé úterý a finanční hotovost 4500 Kč, nebo 5000 Kč. Zájemci o řídičský průkaz skupiny A,B nechť se hlásí ve IV. B u studentů Jana Chrastiny nebo Roberta Galuszky.

! POZOR !

Sháníte nějakou věc, chcete něco prodat nebo vyměnit.

Je tu pro vás bezplatná inzerce.

Inzeráty vřazujte do schránky časopisu Prostor.

Kdo není předplatitelem časopisu, může být. Chcete časopis Prostor dostávat každý měsíc, číst rozhovory se slavnými lidmi, dozvídat se novinky, zajímavosti nejen z naší školy, pak si časopis objednejte. Objednávky přijímá neustále Kamil Mrázek ze 4.B.

Vzkaz pro všechny kluky, zvláště pro jednoho, kterému to snad konečně dojde:

Shakespeare kdysi řekl:

„Znej proto míru v lásce, ať je stálá.

Chybí, kdo otálí,

i ten, co cválá.“

Rozhodně by ses tím měl řídit.

A pokud tě láska ještě nepotkala, pamatuj si to, protože se ti to jednou může hodit.

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek

Redaktoři:

Jan Nieboras

Jana Štěpánková

Lenka Brudná

Natálie Bialoňová

Zdeněk Verner

Roman Korzec

Jan Chrastina

Marie Drongová

Kateřina Bujdošová

Petr Ščigel

Natálie Pozdíšková

Táňa Křenková

Jana Pindurová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

sedmé číslo vyšlo dne 4. května 1999, náklad: 163 výtisků, vychází každý měsíc, **uzávěrka dalšího čísla: 24. května 1999**

osmé číslo vyjde:

1. června 1999

V příštím čísle:

✍ Rozhovor se slavnou osobností

✍ Reportáž z Hutnického dne

✍ Anglie

✍ básně

✍ exklusivní informace...

Pokud chcete přispět svým názorem, myšlenkou, návrhem, článkem, tak neváhejte. Dáváme prostor všemu a všem.

Připomínky nebo návrhy k časopisu vřazujte do schránky časopisu Prostor před dějepisnou učeb.

Rozhovor s Mgr. Karin Olšovskou

Tento měsíc jsme vytvořili otázky pro profesorku chemie a biologie Mgr. Karin Olšovskou, která na ně vytvořila odpovědi a tady jsou:

- **Co vás inspiruje na práci profesora?**

Práce s mladými lidmi.

- **Který okamžik podle vás je pro člověka nejdůležitější?**

Ten, který je pro něho nejaktuálnější.

- **Podle čeho posuzujete studenty?**

Na studentech se mi líbí, když jsou milí, slušní, věcní a zodpovědní.

- **Na jaké úrovni jsou podle vás studenti na tomto gymnáziu vzhledem k jiným?**

Vždy jsem byla přesvědčena, že na vyšší. U některých si už nejsem zcela jistá.

- **Bavilo by vás učit na vysoké škole? Myslíte si, že zde mají profesori více práce?**

Ano, bavilo. Nemyslím, že profesori na VŠ mají více práce. Je to práce jiná - více specializovaná a zaměřená na vědeckou činnost.

- **Co považujete za cíl člověka?**

Cílem každého člověka by měla být snaha, aby z něho vyrostl "skutečný" člověk.

- **Co je pro vás důležitější práce nebo rodina? A proč?**

Abych byla úspěšná v práci a šťastná v rodině, nemohu považovat ani práci ani rodinu za méně důležitou.

- **Máte nějaký idol? Jaký?**

Nemám.

- **Jaký byl váš nejzajímavější okamžik v životě?**

Bylo jich více, ale doufám, že ty nejzajímavější okamžiky teprve přijdou.

- **Představte si, že byste pitvala člověka. Co byste pitvala jako první a proč?**

Dodržela bych zavedený postup.

- **Co je pro vás zajímavější pitva v biologii nebo pokus v chemii?**

Dobře provedena pitva a průkazný pokus jsou stejně zajímavé.

- **Jaké máte metody, abyste donutila studenty se učit?**

Přesvědčit je, že se sami chtějí vzdělávat.

- **Na kterou hodinu jsou žáci více připraveni na chemii nebo biologii?**

Není rozdíl.

- **Poslouchají vás žáci více v chemii nebo biologii?**

Není rozdíl.

- **Na jakém místě ve vašem žebříčku důležitosti je láska?**

Vysoko.

- **Co vám dá víc práce, být dobrou profesorkou nebo dobrou matkou?**

Myslím si, že pouze prací se nestane člověk ani dobrou profesorkou, ani dobrou matkou.

- **Dokázala byste definovat pojem láska?**

Láska má mnoho podob, proto je těžké ji jednoznačně definovat.

Děkujeme za odpovědi.

Jana Štěpánková, Natálie Bialoňová

Pozn.: V příštím čísle si přečtete na naše otázky odpovědi od Mgr. Miroslavy Křenkové.

Navždy spolu

Mladý muž na posteli se probudil. Veliká postel, na níž právě ležel byla povlečena hedvábnými prostěradly a mladík byl přikrytý hedvábnou přikrývkou. Vedle něj ležela nádherná černovláška s hedvábně hebkou kůží.

Mladík ji políbil na její hedvábné rameno a tím ji příjemně probudil z nádherného snu do ještě krásnější reality.

Dívka se otočila k němu a on se zadíval do jejich černých očí. Až úplně na jejich hlubokém dně se nacházelo zrcadlo do její mysli. Myslela na stejnou věc, jako on.

Oba mysleli na včerejší večer, na jejich nádherné milování.

Jejich rty se začaly přibližovat, ale nikdy se nespojily.

Johnův budík ho opět vrátil do kruté reality chudé čtvrti.

„Ale ne! Už zase! Já ten budík snad rozsekám na malilinkaté kousičky.“

To by však nikdy neudělal. Raději by ho prodal, nebo alespoň zastavil a měl z něj alespoň nějaké peníze.

Kdyby to však udělal, určitě by ráno zaspal a vyhodil by ho z práce. Tak měl alespoň práci a zní nějaké ty peníze. Nebylo to sice moc, ale pro jednoho chudáka to stačilo.

John pomalu vstal z postele a oblékl si staré a špinavé oblečení. Pak přešel do druhého kouta místnosti, kde měl kuchyň a spížírnu a ukrojil si kousek starého chleba. Ten pomalu ukusoval a zapíjel včerejším čajem. Pak se vydal na stavbu.

Cestou na stavbu myslel na svůj nádherný sen. Opakoval se už tři noci po sobě. Mělo to snad něco znamenat?

Když tak šel po temné ulici, cítil se unavený a zavřel oči. V jeho mysli se objevil obraz z jeho snu. Viděl postel, na níž ležel ve svém snu a nahou dívku na ní. Byla to ona. Nádherná černovláška z jeho snu. Seděla na posteli a promlouvala k němu.

„John. Kde jsi to zase zmizel?“

John s překvapením zjistil, že jí může odpovídat.

„Jsem zase zpátky, ve svém světě. Probudil jsem se z toho snu.“

„Ale Johny, to nebyl sen. To bnyl tvůj pravý život.“

„A kde jsem tedy teď? Co je toto, když tamto je můj pravý život.“

(pokračování příště)

TREK

V okamžiku lásky vše trvá navždy a nic víc neexistuje.

Eluard

Kdo se ke komu hodí podle znamení

vyhovujícínevyhovující

Beran	střelec, vodnář, lev, bliženec	rak, kozoroh
Býk	panna, kozoroh, rak, ryby	lev, štír, vodnář
Bliženci	váhy, vodnář, lev, beran	panna, ryby
Lev	střelec, beran, váhy, bliženci	vodnář, štír, býk
Panna	kozoroh, rak, štír	bliženci, střelec, ryby
Váhy	bliženci, vodnář, střelec, lev	beran, kozoroh, rak
Štír	rak, ryby, kozoroh, panna	býk, lev, vodnář
Střelec	beran, lev, vodnář, váhy	bliženci, ryby, panna
Kozoroh	býk, panna, ryby, štír	rak, váhy, beran
Vodnář	bliženci, váhy, beran, střelec	lev, štír, býk
Ryby	rak, štír, býk, kozoroh	panna, bliženci, střelec

Ziwa

Ženy přikládají větší důležitost své kráse než své inteligenci, poněvadž muži bývají mnohdy hloupí, ale zřídka slepí.

Montherlant

Staroušci mají předsudky

Nemám nic proti starým lidem. Dokonce nějaké té malinkaté babičce s berličkou pomůžu i s nákupem.

Ale někteří naši důchodci (teď myslím ty, co pravidelně sedávají v šatně na lavičkách a pomlouvají naše boty a chování a vlasy a kdo ví, co ještě... Jo, většinou mezi tohle dokážou zamontovat i větu: „Jó, komunisti...“) jsou fakt (jak bych to řekla) divní.

Nejspíš si myslí, že když ho navštíví jeho vnučka vznášející se v alkoholovém opojení nebo

pubertální vnouček, co se zrovna přišoural z marihuanového dýchánku, že jsou všichni jako jeho vnoučata. Tohle mi dost vadí. Jak nás odsuzují. Každému dokážou zkazit tu radost, že skončilo vyučování, těmi svými kecy.

Babičky mi nevadí. Někdy na tebe hodí vražedný pohled, ale jinak jsou celkem milé.

Fakt mi staří lidi (staroušci, babulata a dědouškové...) nevadí. Vadí mi jejich kecy.

Nana

Ad Nečekaná odhalení

V dubnovém čísle Prostoru jsem byl nařčen, že ve svém antikvariátu prodávám falsifikáty obrazů známých mistrů. Ostře se proti tomuto obvinění ohrazuji a prohlašuji, že se jedná o originály! Levně jsem je získal od jablunkovských horalů, tvrdě (to je přechodník) jim, že to jsou mazanice. Zvlášť pozoruhodné jsou grafické listy G. Boccaccia, o němž se dosud vědělo, že je jenom spisovatelem. Od trestního stíhání autora článku, jakož i šéfredaktora a celé redakce, upouštím, jelikož bych si na nich nic nevzal.

Jindřich Močkoř, soukromý antikvář

Ach, ta žárlivost

Žárlivost je ne moc dobrá vlastnost. Je pravda, že každý člověk by měl být aspoň trochu žárlivý (jinak by byl tenhle svět nudný, ještě víc než je), ale nepřehánět to. Já osobně moc žárlivá nejsem.

Avšak mockrát jsem se už se žárlivostí jiné osoby na mě setkala, ale chtěla bych vám vyprávět o tom posledním gymbáckém zážitku.

S tím klukem jsem docela dobře vycházela. Byli jsme kamarádi, zdravili jsme se i někdy pokecali - nic víc. Jednou jsem si chtěla s ním něco vyjasnit a kvůli tomu jsme šli - to byste chtěli vědět, co?

Na tom zatím nic zvláštního není akorát, že se to jeho holka dozvěděla. Jednoho dne při nejmenované akci jsem dostala anonym a v něm stálo, že jsem milá, navíc drahá sokyně (dále to nebudu rozepisovat, asi chápete proč). Samozřejmě, že

jsem odepsala, ale chtěla jsem vědět s kým mám vůbec tu čest. Později se ukázalo, že ten dopis je od kamarádky jeho holky, které to psaly společně. A proto na závěr tohoto opravdu povedeného příběhu dodávám, že když si chtěla udělat prču (takhle mi to řekla jedna její spolužačka), tak aspoň mohla sebrat odvalu a ten trapný dopis napsat sama. V tomto příběhu mezi mnou a tím klukem o nic nešlo - pouze o čisté přátelství. A to snad není nikomu na obtíž. Nemám pravdu?

Než tento článek ukončím, chtěla bych vám dát radu: Nebuďte moc žárliví. Kdo má pořád poslouchat fráze typu - Kde jsi včera byl(a) a s kým, ... Snad tento článek pomůže k tomu, abyste se nad sebou zamysleli a odpověděli si na otázku: „Nepřeháním to s tou žárlivostí?“

Katy

Láska je přání něco dávat, nikoli dostávat. Láska je umění produkovat něco s pomocí toho druhého. K tomu je třeba, aby si tě ten druhý vážil a aby ti byl nakloněn. Toho lze dosáhnout vždycky.

Brecht

Brazílie

Před nedávnem jsem měl možnost navštívit Brazílii a dokonce v období karnevalu. Prvně jsem samozřejmě musel vidět tu slavnou pláž Copacabana, o které se tvrdí, že je nejhezčí na celém světě. Pohled na pěti kilometrovou pláž s množstvím hřišť pro volejbal nebo fotbal mě okouzli.

Fotbal zde hraje každý, muži, ženy, děti a dokonce i důchodci. Měl jsem možnost navštívit místní fotbalový stadion Maracanu. Nejméně půl hodiny před zápasem diváci řvali do roztrhání, protože hrálo místní Vasco proti Sao Paulu. Ještě než jsem opustil Brazílii stihlo Vasco vyhrát ligu. Maracana má kapacitu asi 200 000 diváků. Pokud jste byli na hokeji v Trinci, tak víte jak vypadá kotel, jenže u nich kotel není, u nich je celý stadion jako u nás kotel.

Pořád to není nic oproti karnevalu. Dvanáct hodin vkuse, pět dní za sebou předvádí 14 škol samby. Vstupenky jsou sice trochu dražší (od 30 do 300 dolarů a na černém trhu dokonce 1500 dolarů), ale stojí to za to. Při vchodu dostanete letáky a slova k písním, které se zde zpívají. Pak mezi vámi chodí vyslanci škol a rozdávají různé vlaječky a podobné nesmysly. Všude, nejen na karnevalu, ale i na pláži nebo ve městě se mezi lidmi proplétají prodáváci s boxy, ve kterých mají Coca Colu, místní pivo (sice se tam pije hodně piva, ale jen třístupňového), vodu, nanuky, křupky...

Taky mě zaujal místní provoz. Řidiči jezdí hrozně, neukazují před odbočením, pořád troubí a přejíždí klidně z pruhu do pruhu bez ohledu na jiné řidiče, ale nehody zde nejsou vidět. Při parkování někdy potlačí auto před nebo za ním, ale to je tady normální. Každé druhé auto je taxi. Jak někdo napsal, že v Istanbulu je hustý provoz a nejdě přejít ulici, tak to by měl navštívit Rio. Autobusu je tu mnoho. Na zastávkách jsou napsána pouze čísla autobusů. Který kde jede si musíte zjistit sami. Ani čas není nikde napsaný, ale více než deset minut nikdy čekat nebudete.

Jídlo je výborné. Jsou tu restaurace na váhu, kde si naberete jídlo jaké chcete a kolik chcete, a pak jen šup na váhu a zaplatit. Dá se výborně najíst do pěti reálů (1 real = 20 Kč), ale v tom teple nemá nikdo moc hlad.

Každý večer v 20:00 začíná trh (něco na způsob Vietnamců) na promenádě u pláže. Kolem je nádherná cyklistická stezka, po které se i běhá (a běžců není málo). Na písku jsou co kousek bradla a hrazda na cvičení kliků a přitahů. Život tu začíná kolem sedmi večer a končí ve dvě ráno.

Kousek od místa, kde jsem bydlel byla škola. Vyučování začínalo v osm ráno. V poledne byla hodinová pauza na oběd a v jednu hodinu jim to začalo znova. Ze školy jsem viděl chodit studenty někdy v pět, ale někdy dokonce v osm večer.

Za prohlídku stojí také kopec Corcovado, na kterém se nachází socha Ježíše, která je i s podstavcem vysoká 45 metrů. Je zde vidět celé město. Při pohledu dolů zaujme čtrnácti kilometrový most přes moře, již zmiňovaný stadion nebo dostihová dráha.

Ale Brazílie není pouze šestnácti milionové město Rio, ale i třeba dvacetí pěti milionové Sao Paulo, které jsem měl možnost navštívit jen několik hodin před hroznými povodněmi, které způsobil tropický deštěček. Navštívil jsem i tropické ostrovy s krásnými plážemi, čistou vodou a nádherným prostředím.

Velmi obdivuhodné byly také vodopády Iguacu, které jsou jedny z největších na světě. Řeka Iguacu je zde napájena více než třiceti přítoky a je široká pouze 4 kilometry. Vodopád má výšku okolo osmdesáti metrů. Za maximálního průtoku se přes vodopády valí tolik vody, že by za jednu vteřinu naplnila více než šest padesáti metrových bazénů. V období sucha je to jen pouhý malý potůček. Příroda v okolí vodopádů je nedotknutá.

Bohužel jsem nestihl navštívit hlavní město Brasílii ani Amazonku a prales kolem. Měl jsem to štěstí, že jsem zde mohl bydlet u jednoho Čecha a musel jsem si zaplatit „pouze“ letenku, jinak pokud máte zbytečných 60 tisíc, tak si tam můžete zajet na desetidenní dovolenou ve špičkovém čtyřhvězdičkovém hotelu. Mimo období karnevalu je to o celých 10 tisíc levnější.

Jiří Zientek, 4.B

Slzy

Slzy jsou krví duše.

Jsou jako stříbrné kapky rosy, které chladí hořící tvář.

Jsou jako malá moře, ve kterých tone smutek.

Jsou jako perly, které padají na zem, aby se navlékly na šňůrku úlevy. Ale proč jsou?

Sunny

Genialitu kdosi definoval jako schopnost udělat z málo mnoho - tato charakteristika se hodí i na lásku.

Maurois

... a mně je smutno

Vážení čtenáři, vážené čtenářky, už je to tady. Už přišel ten krásný a zároveň smutný čas máje. Čas lásky, jara, nového života i nadějí. Zároveň čas loučení, bolu, smutku.

Že je to nějaké podivné? Ale kdež. Každý z nás přece zná Máchův Máj. I v něm je radost stavěna proti bolesti. Bohužel je tomu tak i v prostém životě. Podíváte-li se ven, spatříte nádherně rozkvetlou přírodu, uslyšíte zpěv ptáků... A tam na rozkvetlé louce potkáte dívku. Krásnou jak padlý anděl. Však co to? Proč se neraduje? Proč nevíje věnce z kvítí? Proč v bílých rukách křečovitě svírá knihu a sešit? Proč? Protože jste potkali maturantku. Ano - čas lásky, čas maturit.

Můžete si říci: „Což já, já nematuruju, co je mi po nich, maturantech?“ Pravda. Co je mi po nich? Snad jen to, že mezi nimi mám spoustu přátel. Bože, jak ten čas letí... Včera byl člověk v druháku, seznamoval se s „kráskami z výšin“, a neuplynul snad ani okamžik a má je všechny ztratit.

Podle mě to není fér. Naneštěstí znám jen jediný způsob, jak tomu zabránit. Je snadný. Stačí se nestýkat se žádným z vyšších ročníků. Na jedné straně sice přijdete o mnoho skvělých přátel, ale na straně druhé nebudete nuceni zažívat ta muka loučení. Nebude vás bolet dušička či srdíčko. Lákavá nabídka, ne? Kdo by neměnil osobní blaho za pár přátel?

Za pár dobrých přátel. Takových, jaké už nikdy nebudete mít. Za pár skvělých lidí. Neopakovatelných, originálních, obětavých. Za pár ... „Potkám někdy podobné?“ A havran dí: „Již víckrát ne!“ - Tak kolem všechno kvete a mně je smutno.

P. S.: Sbohem.

Flash Gordon

Vzpomínka

Všichni kromě našich prvňáků si zajisté dobře pamatují pana profesora Mgr. Jindřicha Strumienského. Studenti ho neměli příliš v lásce, protože je velice nevypočitatelný. Dívky se u tabule klepaly strachem, když znenadání zakřičel: „Ty babizno jedna škaredá, co mi to tu vyvádíš?“ A vzápětí nato nasadil nejsladší úsměv s omluvou, že není škaredá. Dal zabrat našim žaludečním vředům také, když

v naprosto vážné chvíli hodil po odpočívajícím studentovi svazkem klíčů nebo křídou. Onen student se z toho do další přestávky vzpamatoval, ale my jsme se ještě dlouho smáli. Profesori si ho dodnes velice váží. Minulý rok, když odcházel z našeho ústavu na zaslouženou dovolenou, my studenti jsme si začali uvědomovat, že ho máme opravdu rádi. A doufáme, že i on na nás nevzpomíná jen ve zlém.

Franta Křížek

Vědomosti profesorů

Tento měsíc jsme se pokusili odhalit vědomosti profesorů Mgr. Anny Jursově, Mgr. Marcely Kantorové a Mgr. Ivo Kalety. Tito profesori odpovídali na znalostní otázky z českého jazyka, fyziky a biologie. Za celou redakci jim tímto chcí poděkovat, že se nebáli odpovídat a tak potvrdili, že ještě existují profesori, kteří se nebojí svých vědomostí a nevědomostí. (Kéž by takovýchto lidí, bylo co nejvíce.) Jaké jsou tyto odpovědi, už musí posoudit čtenář.

KM

Otázky:

1. Co mají společného knihy "Psohlavci" a "Temno".
2. Co to jsou interludia?
3. Kdy byla zavedena povinná školní docházka?
4. Vyjmenujte základní fyzikální jednotky?
5. Je houpačka volná kladka nebo kladkostroj?
6. Vyjmenujte popořadě tři základní pohybové zákony?
7. Jsou Jehličnany opadavé?
8. Může rak plavat?
9. Na co se dělí tělo vyšších rostlin?

Správné odpovědi:

1. autora, 2. frašky, 3. 1774, 4. metr, kilogram, sekunda, ampér, kelvin, kandela, mol, 5. není ani jedno, 6. zákon setrvačnosti - zákon síly - zákon akce a reakce, 7. ne, kromě modřinu, 8. ano, 9. kořen, stonek, list

Odpovědi profesorů:

Mgr. Anna Jursová

1. Autor Jirásek.
2. V období baroka, krátké frašky, které se vkládaly mezi celky.
3. Za vlády Marie Terezie, 1774
4. sekunda, newton, volt, ampér.
5. kladka.
6. -
7. Třeba modřin opadá, ale každý Jehličnan si sem tam mění Jehličky.
8. Spíš leze, asi ne.
9. kořen, kmen, koruna

Mgr. Marcela Kantorová

1. Jirásek, ne?
2. Něco s hudbou, ne? Nevím co.
3. Za Marie Terezie, 18. století.
4. kilogram, metr, sekunda, ampér, mol, kelvin, kandela.
5. Ani jedno, ani druhé. Je to oscilátor.
6. setrvačnosti, síly, akce a reakce
7. Ano, ne všechny. Jeden je.
8. Jo.
9. Hlavu, tělo a nohy.

Mgr. Ivo Kaleta

1. Asi Jirásek.
2. Něco mezi, ale nevím.
3. Za Marie Terezie, 19. století.
4. kilogram, kandela, paskal, newton, sekunda
5. kladka
6. akce a reakce, pak nevím.
7. Jak které.
8. Když ho to někdo naučí. Ne, že může, on musí plavat.
9. Nevím.

AJA a Franta Křížek

Být ženou je hrozně těžká věc, protože obvykle musí žít s muži.

Conrad

I hloupý muž se pokládá za něco lepšího než je žena. mongolské přísloví

První kontakt aneb jak na ně

Holky, možná právě vy nevíte, jak na sebe upoutat klukovu pozornost. Je to nesmírně složité. Můžete však vyzkoušet tyto osvědčené rady:

1. Pokud je onen vyvolený ve vaší blízkosti, snažte se zachytit jeho pohled očima. Pokud to nezabere, tak ho zachyťte třeba rukou, ale ne moc nízko, nemuselo by se vám to později vyplatit.

2. Jde kolem vás, dívejte se mu upřeně do rozkroku a pochechtávejte se. I když jeho sebevědomí dosahuje maxima, zaručeně to nepochopí a bude se cítit mírně trapně, poníženě a podřízeně. Ale vás si zapamatuje do konce svého života. Zde hrozí riziko, že se vám právě do konce života bude vyhýbat jako myš kočce.

3. Můžete zůstat u klasiky: prostě upusťte nějaký předmět a zbytek záleží jen na něm.

4. Naše kopírka je taky možnost: prostě dělejte, že si s ní nevíte rady, kluci se rádi předvádějí a rádi pomohou. Získají tak pocit potřebnosti a určité nadřazenosti. A to jim dělá nesmírně dobře.

První kontakt je navázán, zbytek už je jenom na vás, holky!

Franta Křížek

Názory na časopis Prostor

Jsem rád, že konečně někdo napsal, co se mu na Prostoru nelíbí a doufám, že další kritiky na časopis budou nejenom záporné.

Po březnovém čísle Prostoru jsem ve schránce našel tuto stížnost:

Časopis je nudný, málo barevný, texty jsou nezáživné. V časopise by mělo být více básní a erotických povídek.

Po dubnovém čísle se objevila další stížnost:

V časopise by mělo být více obrázků, více nemravných příběhů o profesorech, více...

Doufám, že aprílové číslo nebylo nudné a nezáživné, ale pokud se vám zdá, že ostatní čísla jsou nudná a nezáživná, pak všichni můžete přispět svým vtipným příspěvkem. Nic vám nebrání.

To samé platí i o básních. Kdo chce, může je psát. Bude jich hodně a budeme je zveřejňovat. V dubnovém čísle bylo 12 básniček. Co se týče erotických povídek, kupte si erotický časopis.

Barevný časopis bude, až škola začne vlastnit barevnou kopírku nebo barevnou laserovou tiskárnu na A3. Barevnost zvýší cenu časopisu, což odláká všechny čtenáře. Myslím, že barevný časopis není dobrý nápad. Zatím je to nesplnitelná žádost, ale možná ne. Časopis si můžete vybarvit, pak bude mít jednu výhodu bude barevný podle vašich představ.

Více obrázku bude tehdy, když nějaké obrázky budou a když v Prostoru na ně bude prostor. Druhým důvodem proč mít jen málo obrázků závisí na naší tiskárně, která obrázky špatně tiskne. Čím více obrázků, tím hroznější grafická úprava a vizáž časopisu. Když bude lepší tiskárna a více místa, proč nemít více obrázků. Větší místo v Prostoru znamená zvětšit časopis minimálně o čtyři strany, což je strana A3. Myslím, že pak by nastalo více problémů papírových, článkových a časových. Ale doopravdy osm stran pro měsíčník je málo. Kdyby studenti začali více psát, pak by se musel počet stran zvětšit. Tak pište, už se těším.

Redaktoři Prostoru nikdy nenapsali nemravný příběh o profesorech, tak proč chce někdo více těchto příběhů. Co si studenti představují pod pojmem nemravný příběh o profesorech, nevím.

Více... bude až budou nejen redaktoři, ale i studenti více psát do Prostoru.

Děkuji za stížnosti a doufám, že budete nadále a více informovat o tom, jak se vám časopis líbí a nelíbí. Jenom tak můžeme vytvořit časopis pro všechny přijatelný a nejlepší. Byl bych rád, kdyby se k tomuto časopisu vyjadřovali všichni čtenáři, nejenom studenti.

Kamil Mrázek

POEZIE

Stýska se mi

Není to tak dlouho, co jsem tě viděla,
ale mně to připadá jak věčnost.
Často jsem u okna seděla
a myslela na lásky nekonečnost.
Je skutečně tak vytrvalá,
nebo brzy skončí?
Připadám si jak holčička malá,
která se s rodiči před prázdninami loučí.
Má se těšit nebo se bát?
Má snad plakat nebo se smát?
Budeš mě milovat,
nebo jsem ti lhotejná?
Budeš si mě ve snech malovat,
nebo je to jen představa mizerná?
Jaro se blíží,
sněženky brzy prorazí skrz zemi.
Vločky už z nebe nesněží,
a já mám jeden problém - po tobě stýska se mi.

Nikita

Samota

Samota kouzelně mámivá
za Tebou, za Tebou
často mne posílá
Bez samoty nikdy bych nebyl
to co jsem,
co to jsem?
Samotě vděčím za Tebe
našla mi cestičku
jen pro mne
Samoto bolavá volávám do ticha
ty jsi mi lásečku
tolikrát slíbila
O samotě mohl bych vyprávět
hodiny
o tom, že jsem tu sám
pro Tebe jediný
Se samotou dělím se
o všechny radosti
kdo mi teď pomůže
zas jenom Ty.

Hm

TEN, KDO MILUJE

Kdo stojí o úsměv, který bolí?
Kdo jen čeká na naději, jež není?
Kdo by v dešti stát chtěl,
venku mrznout, či hořet žářem slunce?
Kdo by skočit do bezedné jámy chtěl
a smrt najít?
Kdo by na křídlech z vosku vzlétnout k slunci chtěl?
Kdo hlavou do zdi by vrážet chtěl
a úlomky cihel své oči, ruce pořezat?
Kdo by to vše snášet chtěl
po dlouhá léta bolesti?
Nikdo!
Jen ten, kdo miluje...

Černý princ

3. ročník školního turnaje v sálové kopané

Tento měsíc proběhl na třineckém gymnáziu už třetí ročník turnaje v sálové kopané. Pořadatelé této soutěže byli Mgr. Marek Bury a Mgr. Ivo Kantor, kterým tímto děkuji za jejich skvělou organizaci turnaje a spolupráci s Prostorem.

16 družstev hrajících za svou třídu byly rozloženy do čtyř skupin a vítěz skupiny postupoval do finále. Hrál se systémem každý s každým a vůbec se nebral ohled na stáří protivníků. (Hrála například 1. C s 6.B). Tento třetí ročník byl zvláštní oproti předchozím, že se ho zúčastnilo zatím nejvíce družstev (16). V druhém ročníku

se na turnaj přihlásilo 15 družstev a v prvním ročníku mezi sebou zápolilo 13 družstev.

První hrací termín letošního turnaje v sálové kopané byl 25. března a finále se konalo 15. dubna, kde se utkaly čtyři nejlepší družstva ze čtyř tříd.

Do finálové skupiny postoupily třídy 2.D, 3.B, 3.C a 5.C. Finále bylo opravdu zajímavé a každé družstvo do turnaje zapojilo všechny síly. Vítěz mohl být jen jeden a tím se stala 5.C. Na druhém místě se umístila 2.D, na třetím místě skončila 3.C a poslední čtvrté místo obsadila 3.B. Ceny do soutěže zakoupili pořadatelé z peněz věnovaných

školou a startovním každého družstva, které činilo 50,- Kč. Studenti, kteří obsadili čtvrté místo dostali obyčejné psací pero. Třetí místo bylo ohodnoceno keramickými psacími pery. Druhé a první místo bylo ohodnoceno kosmetikou (sprchové gely, deodoranty...). Studenti vítězného družstva si mohli na chvíli podržet výherní putovní vázu, která každý rok „nosi“ jméno svého vítěze. Tento rok to byla 5.C. Hned po vyhlášení výsledků a předání cen jsem měl možnost vyzpovídat kapitána vítězného družstva Lukáše Marka:

Mohl bys říct, za celé družstvo, jak se cítíte jako vítězové?

Je to dobrý pocit znova po dvou letech obhájit titul vítěze. Mužstvo jsem měli dobré. Je to krásné, když něco vyhraješ a ještě si k tomu dobře zaspoutuješ.

Mohl bys zhodnotit vaše družstvo a jak jste hráli?

Základy kluci měli z třineckého fotbalu, který hrají za dorost, a tak jsme měli nějak povinnost vyhrát. Nebylo to lehké zvlášť se soupeřem jakým byla 2.D. V tomto ročníku turnaje bylo zase o něco těžší vyhrát. Mužstva jsou čím dál, tím lepší.

Myslíš, že vyhražete i v příštím turnaji?

To už budeme v maturitním ročníku, takže budeme mít i jiné povinnosti než jenom hrát fotbal, ale tak obhájit bychom to mohli. Mužstvo na to, doufám, budeme mít, ale zase se bude úroveň tohoto turnaje zlepšovat.

Děkuji za krátký rozhovor a přeji, ať se vám podaří vyhrát i v příštím roce.

Na názor organizování soutěže a jeho průběh jsme požádal o vyjádření účastníka turnaje a sportovního redaktora časopisu Prostor Petra Ščigla z 2.D:

„Pořádání turnaje je určitě dobrou věcí, je to dobrá příležitost ke změření sil mezi třídami a tak to i všichni brali a bylo vidět velké nasazení. Je dobré, že se učitelé snaží i o to,

aby studentům školu nějak zpříjemnili. Před příštím ročníkem by bylo dobré otisknout v časopise PROSTOR pravidla, podle kterých se hraje. Upřesněná by měla být především pravidla týkající se brankáře. Možná by nebylo ke škodě pozměnit herní systém, protože druhý tým naší skupiny by určitě dokázal potrápit i letošní finalisty.“

Třetí ročník školního turnaje v sálové kopané (1998 - 1999) - výsledek:

1. místo - 5.C (Marek L., Pietrosz D., Olsyowy R., Byrtus R., Wawrzacz A., Juříček T.)
2. místo - 2.D (Zbončák P., Kluz M., Ščigel P., Richter T., Szmek T.)
3. místo - 3.C (Ostruszka P., Ostruszka J., Szlaur L., Branc M., Serafín J., Třešlín I.)
4. místo - 3.B (Przywara J., Stryja A., Mrajca M., Szalbot P., Wojnar A.)

Tento turnaj v sálové kopané je jeden z mnoha soutěží, které naše škola ve sportovních disciplínách pořádá a doufám, že v příštích letech bude kvalita, množství účastníků a cen vzrůstat.

Kamil Mrázek

Středoškolské sportovní hry: Sálová kopaná "99"

Z výběru nejlepších účastníků školního turnaje v sálové kopané se vytvořil tým, který reprezentoval naše gymnázium v sálové kopané středních škol celého okresu. Ve Frýdku-Místku dne 22. dubna se potvrdilo, že naši účastníci jsou doopravdy nejlepší a družstvo vyhrálo. Na turnaji tým třineckého gymnázia porazil všech 18 středních škol a získal vítězný pohár a diplom. Všichni se z vítězství radovali, proč by ne.

Sestava týmu třineckého gymnázia:

Václav Sikora (5.B), Lukáš Marek (5.C), David Pietrosz (5.C), Roman Olszowy (5.C), Přemysl Zbončák (2.D), Marek Kluz (2.D), Michal Sikora (4.B), Jakub Sikora (1.D), Petr Ostruszka (3.C), Jan Ostruszka (3.C)

1. místo: Gymnázium Třinec
2. místo: SOU Technické F-M
3. místo: ISŠ - Lískovecká F-M
4. místo: Soukr. SŠ Podnik. F-M

Výsledky našeho týmu: ve skupině:

Gymnázium Třinec - Soukr. SOŠ Frymos F-M 2:0

Gymnázium Třinec - Soukr. SŠ Podnik. F-M 2:0

čtvrtfinále:
Gymnázium Třinec - ISŠ Jablunkov 3:1

semifinále:
Gymnázium Třinec - ISŠ Lískovecká F-M 2:1

finále:
Gymnázium Třinec - SOU Technické F-M 3:0

KM

Ze sportovních výsledků

Florbal

Naši mladí florbalisté zakončili své letošní účinkování pěkným třetím místem v regionálním kole. O úspěch v Kopřivnici se zasloužili Helebrand, Wozniak, Suszka L., Třešlín, Maliga, Ostruszka P., Gorný a Gora.

Odbíjená

Naše starší žákyně skončily v okresním kole na 4. místě ze šesti družstev. Před nimi skončila jen družstva našeho okresního města.

Očekávané akce

Atletika: POHÁR ROZHLASU
11. května v Třinci

Mgr. Pavel Sikora

Láska může zemřít na pravdu, přátelství na lež.

Bonnard francouzské přísloví

Chytrá žena má milióny nepřátel - všechny hloupé muže.

Ebner-Eschenbachová

Láska je omáčka, která teprve dá každému masu chuť.